

TÜNDÉRBOSZORKÁNY

Tündérboszorkány címmel jelent meg annak idején első könyve Bosnyák Viktóriának, akivel a gelsei író-olvasó találkozó alkalmával beszélgettünk.

– *Kiknek írtad ezt a könyvet, milyennek képzelted az olvasóidat?*

– Ennél könnyebbet nem is kérdezhettél volna. Olvasóimat ugyanis nem "olyannak" képzeltem, mint a lányaim, hanem azt gondoltam, ők lesznek kizárólagos olvasóim. A Tündérboszorit (ahogy az olvasók nevezik) ugyanis az ő tizedik születésnapjukra írtam. Két esemény adta az ötletet, hogy írjak. Egyrészt az, hogy Dóri lányom egyszer karácsonyra írt egy gyönyörűen illusztrált mesét ikertestvérének, Sárinak, akinek saját bevallása szerint ez legkedvesebb ajándéka. Másrészt köszönhetem a fejleményeket J. K. Rowlingnak is. Családunk ugyanis nagy Harry Potter-rajongó, s türelmetlenül vártuk az ötödik rész megjelenését, ami rettenetesen elhúzódott. Gondoltam, meglepem a lányaimat néhány fejezet magam barkácsolta Harry Potterrel, hiszen minden a kezemben van hozzá: ismerem a szereplőket, a helyszíneket, a varázsigéket. Végül azonban úgy döntöttem, eredetibb, ha olyan saját történetet írok nekik, amiben ők is szerepelnek, ráadásul saját ízlésük szerint. Így ugyan nem lett meglepetés az ajándékom, viszont rendelkezhetek mindenről, amiről akartak. Az ő kérésük volt például a varázslat, az izgalom, az iskola mint helyszín, meg persze, hogy ne nagyon legyen benne leírás és majomkodó lányok. Végül úgy kikerekedett a történet, hogy családom unszolására megmutattam a Móra Kiadó főszerkesztőjének, Balassa Annának is. Így lett belőle végül igazi könyv.

– *Ezek szerint a könyvben szereplő Dóri és Sári a lányaid. Ők a főszereplők? És mit szólnak a regényhez?*

– Az ikrek csupán mellékszereplői a Tündérboszorkánynak, mint ahogy a folytatásnak, a Klott Gatyá, ne fárassz!-nak is, de ezzel a szereppel tökéletesen elégedettek. Főszereplője kettő van: Morcz Aranka könyvtáros és Jóhegyi Laci, aki különleges képességeit ősétől, Gutenbergtől örökölte. Azt, hogy hogy tetszik a lányaimnak, talán tőlük kérdezd!

– *Kik azok a tündérboszorkányok? És kik a tündérkönyvtárosok, akiknek ajánlásával második könyved, a Klott Gatyá, ne fárassz! megjelenhetett?*

– Tündérboszorkányok tulajdonképpen nincsenek. A helyzet az, hogy minden iskolai és gyerekkönyvtáros tündér! A tündérek pedig örökké fiatalok és egészségesek. Hogy mitől találkozunk néhol mégis idősödő, beteg, rosszkedvű könyvtárossal? Ez annak a hatása, hogy a gyerekek nem olvasnak eleget. Szerencsére azonban visszafordítható a folyamat, mert ha több lesz az olvasó, a könyvtárosok is megfiatalodnak, meggyógyulnak. A Tündérkönyvtárosok Szövetségét, melynek ajánlása mindkét megjelent könyvem megtalálható, magam találtam ki. Nem létezik. Vagyis most van éppen megszületőben, ugyanis a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Gyermekkönyvtári szekciója felkarolta az ötletet, és szeptemberben már maguk a gyerekek szavazhatnak arra, hogy az ő könyvtárosuk igazi tündér-e. Akit pedig beszavaznak ebbe az illusztris társaságba, attól kezdve részt vehet majd a könyvek ajánlásában, ami nemcsak felelősség, de egyben komoly dicsőség is lesz.

– *Neked milyen volt a tesitanárod? Saját iskolai élményeidről írtál?*

– Klott Kálmán a gimnáziumi tesitanárom volt, vagyis valójában a fiúké. Azt hiszem, elég jól sikerült megformálnom, ugyanis nemrégiben az érettségi találkozónkon nemcsak az egész osztály, de ő maga is felismerte, hogy ki rejtőzik a Klott Kálmán név mögött. Bevallom, kicsit féltem, hogy meggorrol rám a dolog miatt, de úgy láttam, inkább örömmel fogadta. Azt pedig, hogy a folytatásnak 300 oldalon ő a főszereplője, igazán nem bánom. Ugyanis az olvasók többsége éppen Klott Gatyát tartotta a legjobb figurának a Tündérbosziban. A folytatásban tehát összegyúrtam az eredeti testneveléstanárt a szintén eredeti, csodálatos osztályfőnökömmel. A meglepő az, hogy a mostani érettségi találkozón valóban kiderült, hogy "Klott Gatyá" marcona külseje mögött érző szív lapul, pontosan, ahogy megírtam. És én még azt hittem, ez tényleg az én fantáziám szüleménye! Egyébként a figuráim és a helyzetek nagyon vegyesek: van, ami/aki valóban a gyerekkoromból származik, mások a gyerekeim iskolájából, és van, akiről úgy gondoltam, hogy én találtam ki, aztán utólag kiderült, hogy létezik, mint például Augusztin Gusztáv.

– *Milyen a könyv fogadtatása, milyen visszajelzéseket kapsz a gyerekektől?*

– Nemcsak a gyerekektől, de a felnőttektől is csupa szép, dicsérő szót kapok. Biztatnak, hogy folytassam, mert kíváncsiak további hasonló olvasnivalókra. A Tündérboszorkány jószerevével már nem is kapható, éppen ezért a folytatást, a Klott Gatyá ne fárassz!-t úgy írtam meg, hogy önmagában is érthető legyen. A legnagyobb meglepetés akkor ért, amikor a székesfehérvári matematika szakos(!) Hét Vezér Általános Iskola megyei versenyt rendezett a Tündérbosziból, amelynek a gyerekek minden szavát, hangsúlyát, viccét ismerték. Öröömre (ha jól tudom, őszre) a Klott Gatyából is terveznek hasonló versenyt.

– *Mivel foglalkozol, amikor nem írsz?*

– Ha nem írok, akkor is csupa olyan dologgal foglalkozom, amit imádok: angoltanítok, könyveket fordítok németből és angolból a Móra, a Jonatán Könyvmolyképző és a Ciceró Kiadónak, és ami a legjobb: olvasói lektor vagyok. Ez azt jelenti, hogy tucatszámra kapom a németül és angolul megjelent ifjúsági könyveket, elolvasom, és megírom róluk a véleményemet, hogy a kiadók el tudják dönteni, érdemes-e megjelentetni magyarul. Ez olyan, mintha egy filmrajongónak azért fizetnének, hogy moziba járjon, vagy a mániákus természetjárónak azért, mert kirándul. Hát kell ennél jobb?

Jakabfiné Bársony Judit